

[Jes Lunde]

socialdemokratiske aftale ikke lever op til vore krav.

Vort syn på den samlede sorte finanslov er derfor også uforandret. SF stemmer imod finansloven for at give udtryk for vores afstandtagen fra regeringens samlede politik, og fordi vi ønsker at give udtryk for vores mistillid til den.

Skrunsager Skau (V):

Da VKR eller KVR-regeringen trådte til i juni, lagde den op til en ny linje i dansk økonomi. Den linje blev for alvor udmøntet i finanslovsforslaget, der blev fremlagt i august måned.

Nu står vi umiddelbart over for at skulle vedtage finansloven for 1989, og det er glædeligt, at regeringens fremlagte linje om afbureaukratisering, om modernisering, om begrænsning af kontante ydelser, om brugerbetaling og salg af offentlige aktiver efter de forskellige aftaler, der er indgået, skinner klart og tydeligt igennem.

I Venstre er vi overbevist om, at disse forslag og vedtagelsen af en række af regeringens ændringsforslag vil gøre Danmark til et bedre land at leve i.

Ud over regeringens ændringsforslag er der fremkommet mange ændringsforslag fra oppositionen til finansloven for 1989. Nogle af dem har vi allerede hørt om her fra talerstolen. Til forskel fra sidste år er forslagene i år i høj grad præget af et meget lavt ambitionsniveau. Sidste år havde Socialdemokratiet en række skattefinansierede udgiftsforslag klar, som de på grund af den daværende politiske situation, skal vi sige, i for høj grad fik imødekommet.

Denne gang har Socialdemokratiet været noget mere beskedent, heldigvis for landets økonomiske situation og ikke mindst for landets skatteydere. Det socialdemokratiske fingeraftryk, som de ynder at kalde det, har haft en meget negativ indflydelse på vores fælles økonomi, hvilket klart fremgår af Finansredøgørelsen for 1989 og Budgetoversigt 4, som vi modtog i går.

Vi har også i år indgået nogle stemmeaftaler med Socialdemokratiet, som vil være med til efter vores overbevisning og selvfølgelig ud fra en samlet vurdering at forbedre vores politik og økonomi. Det er forslagene, der især vedrører arbejdsministerens område, jeg her tænker på.

Fremskridtspartiet fremlagde i oktober måned et besparelsesforslag på 50 mia. kr. Jeg sy-

nes faktisk, det var et godt initiativ, men desværre viste det sig, at besparelseskataloget hvilede på et for spinkelt og for unøjagtigt grundlag, som gjorde det næsten uanvendeligt. Vi kan kun håbe på, at der kommer et bedre oplæg næste år.

Men også med Fremskridtspartiet har vi indgået en række stemmeaftaler, som efter Venstres mening ligeledes vil forbedre vores politik til gavn for os alle på uddannelsesområdet, på sundheds- og på det sociale område.

De to tidligere regeringspartier CD og Kristeligt Folkeparti har også fremsat deres ønsker og krav til finansloven, og det er glædeligt at konstatere, at der her har været mange sammenfald med regeringens ønsker. Det betyder nemlig, at vi dels sammen med disse to partier og dels med skiftende tilslutning fra andre partier kan få vedtaget en række betydningsfulde ændringsforslag, der medfører, at regeringens udgiftspolitiske måltal på 208,5 mia. kr. bliver nået.

Dette har været et ufravigeligt krav fra Venstre, eftersom en opnåelse af måltallet betyder et loft over de offentlige udgifter og dermed et loft over de skattefinansierede udgifter.

Der skal lyde en ekstra tak til Kristeligt Folkeparti og Fremskridtspartiet, fordi de har støttet undervisningsministerens synspunkt om, at gymnasiet skal spare helt på samme linje som handelsskoler og tekniske skoler, og fordi de ligeledes støtter tanken om at opkræve et depositum, så tilmeldingerne til uddannelserne tages alvorligt, et depositumssystem, som vi allerede anvender mange steder i den private sektor.

Uanset den lille finansaftale med Socialdemokratiet og den store finansaftale med Fremskridtspartiet, CD og Kristeligt Folkeparti er der en række, om end mindre, forslag fra oppositionen, der ser ud til at få et flertal uden om regeringen. Her tænker jeg bl.a. på støtten til Mødrehjælpen, som vi føler er en forkert måde at støtte yngre mødre på, og på forøgelsen af tilskuddet til Statens Kunstfond. Alt i alt drejer det sig ikke om så forfærdelig mange millioner kroner, men alligevel. Disse forslag kan Venstre ikke støtte.

Derudover har Socialdemokratiet stillet nogle ændringsforslag, hvortil Venstre heller ikke kan give sin støtte. Det drejer sig om en forhøjelse af skattebyrden, skattestigninger på 1-2 mia. kr. nu, og så senere noget mere. Det gælder